

Bouřka

Helena Vondráčková

Bouřka, co teď zraje v oblacích, je naší podobná
stěží oddálit se dá

Ta bouřka v nás je skrytá
Ruku máš, co mi nízko lítá pod kůží
Mně se z ní hned blesky klikatí
Cítím, vzduch je náhle řídký
mám teď díky bouřce mžitky
Kvůli mžitkům slétám na zem v závratích
Teď já

Hlína vpíjí vláhu puklinou
než zas ji navrátí zpět bouřkám do mraků
V naší bouřce toužím zahynout
každým ze tvých blesků, dotyků, zázraků
A ústa jsou tak puklá, bezdeštná
To, co bouřce bereš, bereš nám
Tisíc ran v mé kůži není déšť
Já jen, já tě mám a cítím
dřív než uhodím, ať svítím
V stejných vteřinách nás bouřka prolíná
Má nás

Ta bouřka v nás je skrytá
Ruku máš, co mi nízko lítá nad kůží
Mně se z ní hned blesky klikatí
Cítím, vzduch je náhle řídký
mám teď díky bouřce mžitky
Kvůli bouřce svírám trávu v závratích
Já, já